

§. 27. *Иисусъ провозжба апостолитѣ на проповѣдь.*

Отъ тамъ като излѣзе, прѣминѣ прѣзъ околны-
тѣ села, като поучаваше, цѣрѣше и проповѣдваше
Евангеліето. И като повика дванайсетѣ си ученицы,
проводи и тѣхъ на проповѣдь, като имъ даде пър-
во чудотворната сила, и имъ заповѣда да не сѣ
користолюбивы; дѣто пріематъ тѣхъ и словесата
имъ, тамъ да благословѣтъ; дѣто не ги пріематъ, отъ
тамъ да бѣгатъ; да сѣ разумны като зми, цѣломѣ-
дры като гълѣбы; да сѣ твърды въ изгнаніята и
сърчени въ бѣдствіята; да не имъ са вижда чудно,
ако сжщитѣ имъ роднины и пріатели ги прѣслѣду-
вать и охувать, когато и самый имъ учитель са о-
хули; да не са страхувать отъ хората, които не мо-
гѣтъ да ги повредѣтъ, ако Богъ не имъ допусне
туй; да исповѣдатъ за него прѣдъ хората че той е
тѣхенъ учитель и господарь; да го прѣдпочитатъ и
отъ сжщитѣ си родители повече, ако искатъ да бж-
дѣтъ достойны неговы ученицы. Подиръ тѣзи запо-
вѣди приложи имъ и тѣзи заповѣди: който пріема
словесата ви, той пріема моитѣ, той пріема словесата
Божіи, и за туй ще пріеме достойна награда. (Мат.
і. — Марк. ѓ. 7—13. Лѣк. ѓ. 2—6.).

§. 28. *Иисусъ насыща петъ хиляды хора съсъ
петъ хлѣба.*

А Продъ четвероначалникътъ Галилейскый като
чу славата му, рече на слугитѣ си че този е Іоаннъ;
той е вѣстанѣлъ отъ мрътвитѣ, и за туй прави сега
толкози чудеса. — Защото Продъ по напрѣдъ бѣше за-
творилъ Іоанна въ тъмница, и подиръ му отсѣче гла-
вата, защото го изобличаваше че е зель братовата